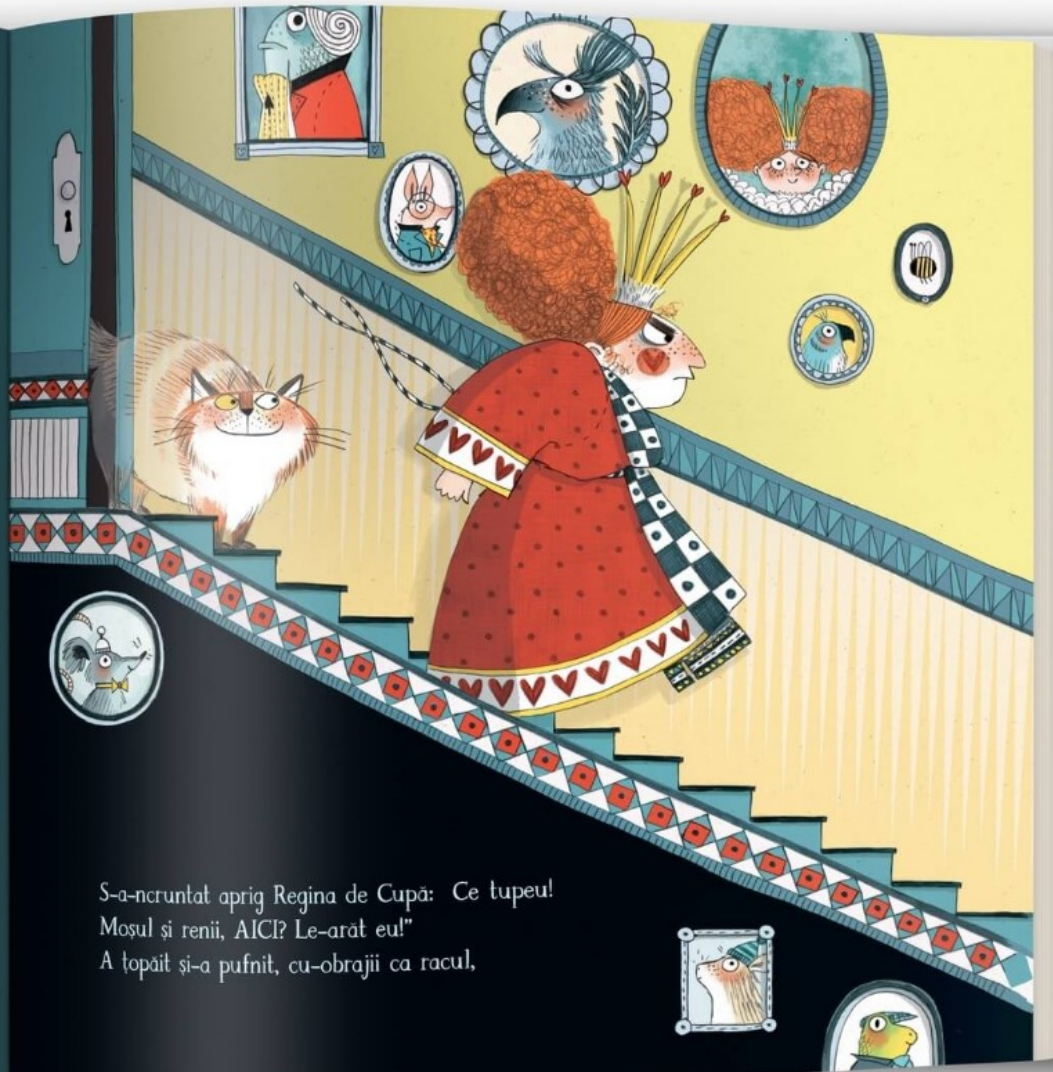

Moș Crăciun, lângă vatră, rămăsese-ncurcat.
Cineva, sus pe scări, se dădea jos din pat...

S-a-ncruntat aprig Regina de Cupă: Ce tupeu!
Moșul și renii, AICI? Le-arăt eu!"
A țopăit și-a pufnit, cu-obrajii ca racul,

Dar, dintr-odată, un elf le-a strigat: „STAȚI!
Am mai găsit o scrisoare! Să nu o uitați!”

S-au strâns toți laolaltă, să vadă ce-i.
Părea foarte veche, roasă de șoricei...

Dragă Moș Crăciun,

Pe-a Nordului stea mi-am pus o dorință:
Să primesc un cadou, de-o fi cu putință.
Țara Minunilor e, știu, departe de Nord,
Dar te rog eu din suflet! (Ai mei nu-s de acord!)

Cu drag,
Printesa de Cupă

(vezi verso pentru harta către Țara Minunilor și castelul meu)

Dar, deodată: „TAIATI-LE CAPULI!” a urlat încântată
Regina roșie de Cupă, sub luna scârțălată.

„O-NU-HO-HO-HO” s-a luat Moșul de burtă
Tremurând ca jeleul sub jacheta prea scurtă.
„Asta ce-i?” s-a răstit brusc Regina, arătând spre cadou
Și-a simțit de îndată din trecut un ecou...